

LA DIMENSIÓ EVANGELITZADORA DEL COF (Centre d'Orientació Familiar)

“I qui són els altres que haig d'estimar? ” “Qui és el meu pròxim? ” (Lc 10, 25)

* Davant la pregunta del mestre de la llei, Jesús respon amb una narració: la història del Bon Samarità.

* ¿Quin d'aquests fou el pròxim del necessitat?

Aquesta és la perspectiva adequada per a preguntar-nos per la dimensió evangelitzadora del COF.

* És cert que el COF evangelitza?

* L'itinerari que farem per a respondre aquesta qüestió serà la següent:

a) Crist en la carn: relació entre evangelització, anunci explícit i transformació de la societat a partir del principi de l'Encarnació.

b) Crist en la Família: el paper de la família dins de l'evangelització

c) Crist en l'oli: Una dimensió específica del COF és la guarició de les ferides

d) Crist en el vi: No és només teràpia el que fa el COF, sinó també es dedica a la construcció de la família.

1. CRIST EN LA CARN: EL PRINCIPI DE L'ENCARNACIÓ

* Què és evangelitzar?

-*Evangelii Nuntiandi*, de Pau VI: L'església és en la seva essència evangelitzadora: *Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangelí*". La seva missió consisteix en l'anunci de la presència de Jesucrist a través de la paraula, l'anunci del *kerigma*, la crida a la conversió, l'administració del Baptisme i altres sagraments.

* Quina és la Tasca del COF?

És un servei especialitzat d'atenció integral als problemes familiars en totes les seves dimensions.

* Però, Què és evangelitzar?

Anunciar simplement *el Kerigma*?

Reparar fissures familiars?

Reconstruir els cors de les persones?

* El gran esdeveniment és l'Encarnació: *Déu s'ha fet home!*

Què significa en tota la seva força i profunditat l'Encarnació?

Benet XVI escriu: "Com prolongació del misteri de Déu fet carn, l'Evangelització està cridada a tocar tota la realitat concreta de l'ésser humà, 'en qualsevol situació en que es trobi', en totes les dimensions d'ella seva existència".

* Sóc home. Res d'humà no m'és aliè.

* Sóc cristià: tot allò que és humà ha estat creat en Crist, assumit i transformat per Ell.

Res no m'és aliè.

Joan Pau II: va proposar també, en totes les seves catequesis, el Pla de Déu sobre l'amor humà. L'evangelització s'interessa per tot allò que és humà, que ha estat tocat per Crist.

2. CRIST EN FAMÍLIA. TOT M'ÉS FAMILIAR!

* Sóc humà, sóc cristià... per tant tot allò que és família, tot allò que és familiar, no m'és aliè.

* Joan Pau II: L'home, que és el camí de l'església, no s'entén sense l'amor. Cal acompanyar l'home en la seva vocació a l'AMOR: *"Allò més fonamental i important en la missió de l'Església és la renovació espiritual de la família... Hem de començar per aquí, per aquesta missió. L'Església santa de Déu, no pot realitzar aquesta missió, no pot complir aquesta missió en el món, sinó només a través de la Família i de la seva Missió"*.

* Benet XVI; en l'home, en la seva vocació a l'amor, és precisament la família el camí de l'Església: *"La nova evangelització depèn en gran part de l'Església domèstica... La Família és , en efecte, el Camí de l'Església perquè és l'espai humà de la Trobada amb Crist"*.

* La Família té una prioritat, en quan és l'àmbit on l'home madura la seva pròpia identitat i avança en la seva vocació a l'amor. Aquí es juga la santedat, la perfecció de la caritat.

La Família és el fil conductor que guia a la persona en la seva relació amb Déu i amb els homes. (*aprèn a reconèixer-se fill-a; arriba a ser espòs-a; rep el do de la paternitat/maternitat...*) Lloc d'humanització on l'home aprèn a ser home!

* La llar familiar, ens dirà la Història de la Salvació, és el lloc on Déu es fa home i on comunica el seu amor, la seva glòria.

El camí de Déu passa necessàriament per la Família.

* La família no és només un àmbit de treball o bé un camp d'acció més,... sinó un VERITABLE MIRALL on es reconeix. Si l'Església mira, s'interessa, per la Família, No és per actuar sobre ella; és també PER ENTENDRE'S A SÍ MATEIXA! Com a esposa de Crist i com a família de Déu.

Si la família és Església Domèstica, l'Església és una GRAN FAMÍLIA.

* La família custodia la vocació de la persona a l'AMOR i és el pilar bàsic de la societat humana.

* CONCLOEM:

* El Misteri de l'Encarnació porta amb ell un "Evangeli del matrimoni i de la Família".

Res d'humà, i per tant, res de la Família no m' es aliè. Déu ve en la CARN en una família i s'abaixa en cada persona a través de la família, lloc de la transmissió de la fe.

* El COF té una labor i una tasca: és evangelitzador amb ple dret: anant a la família, va a l'essència de la persona humana i de l'església, al santuari de la vida i a l'esperança de la humanitat.

3. CRIST EN L'OLI. UN COR QUE VEU

Quina és la tasca d'un COF? La guarició d'una família malalta, la orientació del desorientat.

Benet XVI "*Deus Caritas est*": el programa del cristià (Bon samarità, Jesús) és un "cor que veu" i actua en conseqüència.

L'Església es mostra viva i activa en el COF: manifesta l'amor misericordiós.

a) Un home baixava de Jerusalem a Jericó i el samarità

*L'home malferit és l'individu fragmentat actual: secularitzat, individualista, emotiu, dividit entre allò afectiu i la seva raó.

* El COF participa de la recerca de Déu envers aquest home. "**Passió de Déu per l'home**". El col·laborador del COF és testimoni d'aquest amor que sorprèn l'home i el supera. És un estrany qui ajuda al ferit i NO un sacerdot i un levita.

b) "En veure'l, se'n compadi". Un cor que veu

* El samarità té un cor que VEU i es COMPADEIX. Una característica del col·laborador del COF. La visió compassiva que no va acompanyada d'un judici sobre la persona. El cor entra en una relació de persona a persona amb el necessitat.

* La mirada del col·laborador del COF és la pròpia del Samarità: la del **CUSTODI o GUARDA**. El Samarità és la figura de JC, contrapunt de Caín: *que no és el guardià del seu germà!*

c) "S'hi acostà, li amorosí les ferides": guarir la memòria

* D'on provenen les ferides de la pell, les esquerdes del cor? Com ajudar a guarir-les?

D'aquí neix la necessitat d'ajudar a caminar pel difícil camí del **PERDÓ**. Restaurar esquerdes en les relacions passa per la sanació de la memòria, que exigirà aprendre a perdonar.

* Més coses: El camí d'orientació i sanació del COF, demana acudir a la FONT de tot Perdó: remet a Déu! La déu (font) de tot amor. El camí vers el perdó humà passa per rebre el toc delicat del Déu que perdona.

*El Bon Samarità que col·labora en un COF condueix a la família ferida a l'hostal, que és l'ESGLÉSIA.

d) “El dugué a l'hostal i se'n va ocupar”: guarir les relacions

* Tenir cura d'una persona és guarir les seves RELACIONS: és a dir, ajudar a reparar, a tenir cura i construir bé les relacions personals que configuren la seva identitat.

* En el COF s'acull a una persona humana; es busca contínuament la superació de l'individualisme, per portar-lo a l'hostal: lloc de creuament de camins i de comunió de persones.

* Per a guarir a la persona serà necessari tocar tota la xarxa de relacions que el constitueix, i en particular la seva família.

* El samarità el recull, però serà l'hostaler qui el cuidarà durant un temps, fins que torni de nou aquell... És propi del COF fer aquest treball d'equip.

* Família i COF: però l'HOSTAL és la llar de l'Església. El bon samarità no es limita a guarir amb les seves pròpies mans, sinó que condueix a la Família Ferida vers l'Hostal, que és l'Església, la Família de Déu.

* El professional COF ajuda a posar ordre en el cor humà (*ordo amoris*); col·labora en una tasca que és obra oculta de Déu en l'home.

* El COF és un lloc de predicació explícita on ressona el nom de Jesús (són testimonis de Jesucrist, encara que no en parlin d'ELL), manifestant la veritat de l'amor humà

* COF: no és beneficència, sinó una Obra divina: el Crist Misericordiós i el Crist sofrent.

4. CRIST EN EL VI. IL·LUMINAR LE BELLESA DEL CAMÍ

* No només oli, sinó també VI a les ferides!. Amb quina finalitat?
L'oli alleuja (alivia), calma el dolor; i el vi desinfecta la ferida! (resposta *insuficient!*)

* L'Escriptura i Crist mateix, vincula el VI amb l'ALEGRÍA i la FESTA.
Per a guarir cal comunicar una alegria que prèviament ha inundat el nostre cor.

Charles Péguy deia: "No hi ha esperança si no s'ha rebut abans una gran alegria".

Aquesta alegria que procedeix de Déu i es converteix en Esperança per als altres.

És l'alegria que sobreix d'un cor que ve.

* Què significa aquest vi de l'alegria? Per a viure no n'hi ha prou amb suprimir les malalties, no n'hi ha prou amb sobreviure.

És necessari saber per a què vivim, on anem, i amb qui caminem.

Per això la Tasca del COF no és només guarir, curar, sanar les ferides de les famílies, sinó la seva SANTEDAT.

Es tracta de manifestar la BELLESA d'una vocació a l'Amor, d'un camí de Santedat viscut en família.

* El Directori de Pastoral Familiar diu: ***no només busca de treure o arrancar les males herbes, sinó molt més: cultivar i adob la terra de la família, les seves relacions, perquè donin fruit en el temps.***

* La Orientació pròpia del COF no consisteix només en guiar al desorientat, sinó de dirigir la mirada vers la font, la font de llum i de vida.

"Orientar" vol dir oferir una LLUM per al camí; il·luminar el camí de la família, la bellesa de la seva vocació.

La orientació implica treure a la família de sí mateixa de manera que miri a CRIST i descobreixi la seva missió.

* El Papa Francesc ens subratllarà més fort l'Evangelí de la MISERICÒRDIA: l'evangelí de la magnanimitat.

El COF, per tant, es formula aquesta pregunta: ***QUÈ ÉS EL QUE FA I QUE FARÀ MÉS GRAN I MÉS FORMOSA UNA VIDA, la vida d'aquests esposos, d'aquesta família?***

5. CRIST EN L'EXCEL·LÈNCIA, LES PRÀCTIQUES FAMILIARS

* Repassem: Crist es manifesta en les ferides curades; i també en el vi de l'alegria i de la magnanimitat.

* El COF realitza una missió central de sanació de la Família. Però juntament amb la Labor Terapèutica, es desenvolupa un ampli camí de formació (un capítol propositiu!).

* Ara la qüestió és: ***¿Com conduir a la Família vers la seva Plenitud? Com la Família ha de donar el seu fruit, abundant i perdurable, dins la seva vida de comunió?***

* El COF: no només és objecte de cura i atenció per part dels especialistes, els psicòlegs, els orientadors, advocats, preveres,... sinó que està cridat a manifestar-se com a **SUBJECTE en sí mateix**: un subjecte educatiu; un **subjecte de cohesió social** i un **subjecte evangelitzador**.

* Que la Família cristiana visqui la seva pròpia vida (que creixi i doni fruit).

+ **la família ha de generar PRÀCTIQUES**: pràctiques de **comunicació** (esposos, pares, fills),... pràctiques **d'hospitalitat i acollida**; pràctiques de **cultura** (llegir, saber, conèixer,..) pràctiques del **descans i del lleure**; de la **diversió**; de la **imatge**...

+ **Les pràctiques han de ser creatives**, i no només repetitives!. (NO: Jo sóc la costum! Jo sóc la Veritat! –dirà Jesús-).

+ D'aquesta manera la FAMÍLIA ÉS UN VERITABLE SUBJECTE CREATIU: la família il·lumina la seva vocació a la bellesa i a la fecunditat. És una família generativa i creen noves pràctiques. Són cridades a ser, **NO famílies tradicionals!**, sinó **Famílies Practicants = famílies cristianes!**.

+ Famílies que practiquin necessàriament la FE, generaran pràctiques perquè la fe creixi!.

+ Això serà possible només **si s'associen** amb altres famílies. Mai la família sola! En equips, grups, moviments, parròquies, comunitats,... per a ser més rellevants en l'àmbit social.

6. CONCLUSIÓ

“Vés i fes tu el mateix”

La missió evangelitzadora del COF es manifesta en diferents maneres i nivells:

- la sanació de la memòria i dels vincles familiars...
- la missió formativa, no només preventiva, sinó propositiva! (Papa Francesc)
- A l'oli reparador, cal afegir l'alegria i el goig del VI.

* L'home del segle XXI, orfe i solitari, nu i maltractat, no en té prou amb aplicar “benes i ferides”. Cal conduir-lo a la comunió familiar i eclesial i aplicar el VI, mostrant la bellesa de la seva vocació.

* El COF participa de la missió de l'Església, generant una nova cultura de la Família a través de la sanació i guarició i, sobretot, promovent PRÀCTIQUES FAMILIARS!

* La Nova Evangelització passa per la Família.

* Aquesta és la bellesa de la vocació del COF: la seva dimensió evangelitzadora.

“Sant Ambrós de Milà deia: “Benaurat l'hostaler que pot guarir les ferides del pròxim! I Benaurat aquell a qui diu Jesús: ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més. El bon dispensador dóna sempre amb escreix”.

* Benaurades aquelles persones a qui Déu deu! (*a los que Dios debe!*)